

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

(‘Αι’ τὰ σατυρικά φύλλα δύον τοῦ κόσμου)

'Εκείνος.—Τί θάλεγες, Ροζίτα μου, αν σοῦδινα ένα φιλάκι οταν κόπωνα χειλώνια σου;

'Εκείνη.—Πός δύ μπροστά νά πω τίστα, αφοῦ θὰ μούλευες τὸ στόμα;

Σινέγκατα ἀθρότητες :

'Η σ’ οντζυγος.—Μοῦ ψχεται νά σου βγάλω τὰ μάτια.

'Ο σ’ οντζυγος.—Βγάλτα γνή νά μη σὲ βλέπω πειά!..

Μεταξὺ φίλων :

—Δεν μπροστά νά καταλάβω γηιτι διαν έχω συνάγει ἀποβλυκόνο, αι.

—'Η ἀρροστεια σας δηλωδή θήνε γίνεται χρονία.

'Εκείνος.—Προν τρελλός δταν σὲ πῆρα.

'Εκείνη.—Καὶ δὲν καίρεται ποὺ σ’ ἔφερα στὰ συγκαλά σου;

Στὸ φαμακεῖο :

—'Ηθελε ἔνα γιατρικό γιά τὸ στομάχι μου.

—Τί αἰσθάνεσθε;

—Νά, έχω κάπι μέσα ποὺ αἰνεβαίνει, κατεβαίνει... πάλι ξαναεβαίνει... καὶ ξανακατεβαίνει...

—Μήπως κατίσταις καμιά... λίρα;

'Η πεπερα ἀσθενεῖ βαρέως καὶ οἱ διοι γιατροί της συζητοῦν ἐπὶ τῆς καταστάσεως της :

—Τί λέσ, νά πάρομε καὶ ἄλιους γιατρούς;

—Δέν ζειμούνται, καλέ. Θὰ πτηνάνη πιτείνο καὶ μὲ τὸν ξα...

'Ο σύζυγος ἐπιστρέψει ἀπὸ τὸ θέατρο.

—Μπά!... ποὺ λέει ή γυναῖκα

του, γιατί τόσο μελαγχολικός; Δέν

σου ἔρεσε τὸ έργο;

—“Ω, ηταν ἐλεεινό!

—Δηλαδή;

—Φαντάσου, δη τελείων πολὺ τραγικά: μέ... στεφάνια καὶ γάμους!....

Μεταξὺ φίλων :

—Δέν ουδὲσει δ ἄνθρωπος.

ποὺ λέει τὸν κατάλληλο λόγο

στὸν κατάλληλο καιρό καὶ τόπο;

—Βεβαίατα! Ιδίως δταν δικῶ καὶ περνάμε, πάτως τόρα, καλὴ ώρα, μαρός ἀπὸ ξαχιμοπλαστείο!

'Ο δανειστής.—Μά, φίλε μου, πότε τέλος πάντων θὰ μὲ πληρώσει;

'Ο διεβιλέτης.—Μήπως εἶμα προφήτης, γιὰ νὰ τὸ ξέρω;

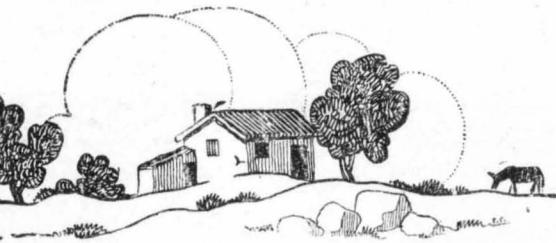
καὶ ἄφονο ίδούτα, 'Ο σείχης, σκεπτικός, γαλήνιος, δτως πάντα, στὴν ἐπιράνεια, μά μὲ ὅγια φαρούτανα νά σαλείν στὴν ψυχή του, ἀσωγή δίχως νά μιλάρ. Καὶ τόρα πέλι πεθατε δ γιούς του, ἀσόμι δεν μαλάπει. Τοὺς κόπταζα καὶ τοὺς διὸ μὲ ινέρωση συγκάνηση, ἐνὸς μέρους θέραψε μὲ λίστα ή ἀγνάκεντης μου, γιὰ τὸν πτηνόνθρωπο Καζτάν.

—Μίνι ὑφίστη θυσία καὶ κάρι σᾶς θητῷ, μοῦ εἶπε δ σείχης μὲ τρεμάνει φρονή. 'Επειτα διὸ μὰ ὕδρα εἰσαφεστημῆτε νά σενοδέψετε τὸν Καζτάν ὡς τὸν ὄμορφο τῆς φύλης μου σόδουν καὶ ἀδιλοῦ. Θάψετε μαζί σα 20 ἀλδες δέ τὴν σωματοφυλακή μου. Δὲν ἐμαστεῖνα κανέναν δέτη τὴν φυλή μου. Θὰ κομιάταζε τὸν Καζτάν στὸ δρόμο καὶ εἰνε λεγδὲ καὶ ἀπαραίνετος γιὰ μένα δ ἀνθυποτος αὐτός, μέχρι ποὺ καὶ περάση ένας μήνας ἀπομόνως. 'Ετοι τὸ θέλουν οἱ νόμοι τῆς φυλοεξινίας. 'Αριτέρα, βεσιζούμα στὴν δικαιοσύνη τοῦ 'Αλλάχ, γιὰ τὴν τιμωρία τοῦ ἀνανδρού αὐτοῦ κακούργου...

Δέχτηκε τὴν μαρωρειή αὐτὴν ἀποστολή μου καὶ ἔλειπα γάτ’ τὴν λίστα μου πολὺς προξε; στὸ δρόμο, ποὺ δὲν μπροστά νά λινότο σὸν περινήκει τὸν πρωτηγενέσιο ἐπένδυ. Γύρων στὸν πατακισμό μας ἐπέτη αὖτις μὰ βδομάδα, καὶ δ σεβιζόμος αὐτὸς σείχης μου φίλησε τὰ κέντρα αὐτὴ τὴν ευγκάντιο καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη του.

Χωρίσαμε σὲ δεσματείς μένες. Πήγα σιδὸ Τούρκ καὶ έλειπα πέντε χρόνια. Ήρεντι ξαναγέρθησε στὴ γηνή τῶν Φύρκα, μά ηταν πειν σείχης δ νεαρός Μαΐζ, δ γιούς τεῦ σεβαστού καὶ εὐγενικού μου φίλου 'Αβδενιλάχ.

—Δινού μήρες θόρευα ἀπὸ τὸν αἵματηρά γεγονότα, τῶν ὅποιων ὑπήρχατε αὐτὴν πάρτε, μοῦ εἶπε δ Μαΐζ, δ πατέρας μου μνομάζητε μὲ τὸν Καζτάν. Χτεσιθήκαν μὲ τὰ μαζάζια τοὺς καὶ σκοτώθηκαν καὶ οἱ δυού μέρα στὸ δάσος.... 'Ας εἶνε εὐλογημένο τὸ ονόμα τοῦ 'Αλλάχ!....

ΣΚΕΦΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΛΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ, ΤΟ ΓΑΜΟ,

—'Η γυναῖκα ἀφοσιώνεται πρώτα σιδὸν ἔραστή της καὶ θυερα στὸν ἔρωτα.

—Οταν ἀγαπάνει κανεὶς βαθειά, πάντοτε συγχωρεῖ.

—Τὸ πνεῦμα τῶν περισσότερων γυναικῶν ἐνισχύει πιὸ πολὺ τὴν τρέλλα, παρὰ τὴ λογική.

—'Η λύτη τῆς κήρας ἀρχίζει τὴν Κυριακή καὶ τελειώνει τὴν Τετάρτη.

—'Η γυναῖκα ποὺ εἶνε ἀντικείμενο λατρείας, ἔχει πάντοτε τὸ δίκαιο μὲ τὸ μέρος της.

—Δὲν κάπι κανεὶς τίστα γιὰ τὸν ἔρωτα, διαν δὲν κάπι τὰ πάντα γιὰ αὐτὸν.

—Μὰ γυναῖκα δέν συγχωρεῖ ποτὲ έναν ἀνδρα γιὰ τὴ συγκρημή ποὺ ἔξαναγκάζεται νά τοῦ ζητήσῃ.

—Οταν μὰ γυναῖκα δέν μαντεύει ἀμέως τὸν ἔρωτα ἐνὸς ἀνδρός, αὐτὸς σημαίνει διὰ μάντανον ἄλιον.

—Μὰ ἐρωτευμένη γυναῖκα χρησιμοποιεῖ μᾶλι τὴν τυφωνικότητά της γιὰ νά γίνη... σκλάβα!

—Ἐφ’ δον δ ἄνδρας ἔξακολουθεῖ νά εἶνε σπληρός, ή γυναῖκα ποὺ τὸν ἔχειανται μετατρέπει νά εἶναι μᾶλιστας.

—Στοὺς ἔρωτεμένους διάρχειει σάπια μὰ δριμομένη ποσότης ἔρωτος. 'Ετοι δταν ή ἀγάπη λγοσπεῖν στὸν ἄλλο.

—Κάπιτες ἀπὸ μὰ γυναῖκα ποὺ εἶχε ἀγαπήσει πολὺ τὸν ἔρωτος. Κύ εἶνην ἀπέντησε: «—'Ἐρωτας εἶνε δ ἄνδρας!

—Ο 'έρωτας εἶνε μὰ μάχη, στὴν διόπα καὶ ἀνάγκην θὰ ἀναδειχθῇ ένας νικητής καὶ θὰ πέσῃ ένας θηριόνος.

—Σιδὸν ἔρωτα εἶνε κανεὶς πολὺ εὐτῆς γιὰ κενά ποὺ ἔγνωσι, παρὰ γιὰ κενά ποὺ γνωρίζει.

—«Οι εἰλαργής καὶ πασὴ καὶ πασὴ καὶ διαν τὴν έγκαταλάβει δ ἐρωτήσεις της, θὰ φροντίσῃ νά τὸν ἀνταλράσθη.

—«Οιο εἶξακολουθεῖ νά γυναῖκα, ἔξακολουθεῖ νά διατηρηῇ καὶ τὴ νεότητά της, ἐνταλῶς ἀσχετητεῖ μὲ τὰ γρόνια της της.

—Ἐπείνος ποὺ παντρεύεται ἀσχετητεῖ τὸ εὐεργέτημα τῆς κάριτατος.

'Α λιγ. Κάρρο

—Προτιμώτερο νά παραδώσῃ κανεὶς ένα πλόο στοὺς ἀνέμους, παρὰ τὴν καρδιά του σὲ ωραία γυναῖκα, γιατὶ τὸ κύριο εἶναι λιγότερο ἀπότο ποὺ γυναικεία φυγή.

Κι κέ ο ρ ω ν

—Η γυναῖκα μπορεῖ νά μὴ οπέπτει ποτὲ βαθειά, δοσ ένας ἄνδρας, αἰσθάνεται διὰ τὴν θυερα.

Γ ε ω φ γ ι α Σ α ν δ η

—Ο ἄνδρας παραφέρεται, ή γυναῖκα ἀγαπᾷ.

Μίλτον

—Υπάρχουν γυναῖκες ποὺ διάντρεψαν αἰσχύα καὶ τὸν διάβολο, ἀντὶ την πλούτου!

Βίκτωρ Ούγια

—Ο γάμος έξεισθεῖται τὶς φιλοδοξίες τοῦ κοριτσιοῦ μὲ τὸ κόσοντα τῆς παραμυταζότητος.

—Ο χρόνος εἶνε φύλος τῆς φύλης ποὺ ἔχθρος τοῦ ἔρωτος.

—Γιὰ τὸν ἔρωτεμένου, ή ἐλπίδα τί ἄλιο εἶνε παρὰ δάνειο ἀπὸ τὸ θηραμό τῆς εὐηγγίας ποὺ ἔχεται!

—Η γυναῖκα ποτέται νάναι μέσα στὸ σπίτι, δπως ή καρδιὰ στὸ στήθος.

—Γιὰ νὰ πλάση δ θεός τὸν ἄνδρα, έχρησιμοποιήσε τὸ λογοτόπιον, ἐνώ γιὰ νὰ δημιουργήσῃ τὴ γυναικά, φάτησε τὴν καρδιά του.

—Η γυναικεία ωμορφιά πρέπει νάναι λοιπόν θυερα.

—Τὰ γηραιεῖν δὲν σθνωνται τὴν ἔμωτική φλόγα τῆς γυναικάς.

—Πολλές φορές τῆς ἀλλάζουν μόνον μωμόρη καὶ τὴν ονομάζουν θεοφανεία.

—Το ἔνοτετο τῆς γυναικός ἀξίζει δοσ καὶ ή διοφατικότης τῶν μεγάλων ἀνδρῶν.

